Найважчий гріх

Олександр Чалий

Найважчий гріх – не вистрілити в спину,
Не кинути товариша в біді,
А вводити в оману ту людину,
Яка безмежно вірила тобі.

Хтось вірить так, як часто вірять діти,
В чиїх серцях ще кривди не було,
А хтось міркує душу засліпити,
Ховаючи за посмішкою зло.

Один – слова збирає, наче роси,
І вірить свято в кожне "назавжди".
Другий кладе брехні важкі тороси,
На білому снігу – брудні сліди.